

РЕШЕНИЕ

№ 43045

гр. София, 22.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 81 състав, в
публично заседание на 18.12.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стоян Тонев

при участието на секретаря Лилия Благоева, като разгледа дело номер **12470** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 от АПК във връзка с чл. 85 от ЗУБ.

Образувано е по жалба на М. А. М., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на С., чрез адв. Т. Л.- [населено място] 1000, [улица] ет. 1, тел [ЕГН], срещу решение № 169X/10.11.2025 г. на интервюиращ орган при ДАБ към МС на РБ, с което на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ не е допусната последваща молба на М. до производство за предоставяне на международна закрила.

В жалбата са развити доводи за незаконосъобразност на постановеното решение, като се твърди, че същото е постановено в нарушение на административнопроизводствените правила и на материалния закон. Актуалните данни за страната по произход не са обсъдени от органа в оспореното решение, дори е не е посочен регионът, от който е търсещият закрила. Цитира се решение на СЕС. Искане се отмяна на оспореното решение № 169X/10.11.2025 г. изд. от Интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет.

В с. з. жалбоподателят лично, с помощта на назначения му преводач, и чрез адв. Л. поддържа жалбата по изложените в същата съображения. Акцентиращ се на това, че жалбоподателят е родом от провинция Д. Ал Зор. Цитират се решения на АССГ.

Ответната страна, редовно и своевременно призована не се явява, не се представлява в с.з. В писмен отговор, чрез юрк. Г. намира жалбата за неоснователна и моли да бъде отхвърлена.

Административен съд София-град, след като обсъди приетите доказателства, в контекста на становището на страните, прие за установено от фактическа страна следното:

По първата молба за международна закрила е проведено интервю на 26.08.2024 г. с цел да представи обстойно фактите, свързани непосредствено с неговия проблем и да се изяснят причините, поради които е напуснал страната си на произход и е подал молба за закрила в

Република България. М. А. М. заявява, че е напуснал С. в средата на месец юли 2024 г. и по негови думи нелегално преминал в Турция, където останал около една седмица. На 26.07.2024 г. по негови думи влязъл незаконно в Република България. След като преминал на българска територия сам се предал на властите.

В предходно административно производство с Решение № 10817 от 14.10.2024 г. на Председателя на ДАБ при МС е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут на молителя. Издаденият административен акт е обжалван пред Административен съд – Хасково, който се произнася с Решение № 5240 от 29.11.2024 г. по адм. дело № 1062/2024 г., с който се отхвърля жалбата. Кандидатът за международна закрила е депозирал касационна жалба до Върховен Административен Съд (ВАС). С Решение № 5513/28.05.2025 г. по адм. дело № 350/2025 г. ВАС оставя в сила Решение № 5240/29.11.2024 г. по адм. дело № 1062/2024 г. на АС-Хасково.

Жалбоподателят М. А. М., [дата на раждане] в С., гражданин на С. с ЛНЧ [ЕГН] е роден в [населено място], обл. Д. ал Зор, семейно положение – неженен. Личните му данни са въз основа на негова декларация по чл. 30, ал.1 т.3 от ЗУБ. Съгласно цитираната разпоредба на чл. 30, ал.1 т.3 от ЗУБ, когато не притежава документите по т. 2, да удостовери самоличността си, датата и мястото на раждане, семейното си положение, както и тези на придружаващите го малолетни и непълнолетни деца, чрез декларация пред длъжностно лице, за верността на която носи наказателна отговорност по чл. 313 от Наказателния кодекс.

Чуждият гражданин е подал /втора/ последваща молба за предоставяне на международна закрила с вх. № КП- 01- 7527 от 21.10.2025г., като лице, което търси международна закрила и желае да му бъде предоставен статут на бежанец / хуманитарен статут в Република България.

Посочената по-горе молба от 21.10.2025 г. е последваща/ втора по ред / по смисъла на § 1, точка 6 от Допълнителните разпоредби на ЗУБ.

С последващата молба чужденецът поискал да му бъде предоставена международна закрила в Република България, като се позовал на обстоятелства, които е счел за нови и относими към личната му бежанска история, а именно същият е посочил, че след свалянето на режима на Б. А., властта била превзета от движението „Х. Т. аш- Ш.“. Размириците в С. продължавали и потърпевши били представителите на цивилното население. След падането на режима неговата провинция била превзета от „Ислямска държава“ и „П.“ и конфликтите продължавали.Самият той към момента бил издирван, като представя копие на писмо „от племената, издадено на 14.07.2025г.“.

В оспореното решение № 169Х/10.11.2025 г. интервюиращ орган при ДАБ е приел, че в представеното копие на документ „от племената, издадено на 14.07.2025г.“ не става ясно какъв точно е проблемът на чуждия гражданин.Веднъж в документа е записано, че чуждият граждани няма директна връзка с племенно отмъщение, а веднага след това се твърди,че не може да се върне в своя град, заради разногласие и твърдения.Прието е, че документът е неясен и не дава основание да се счита, че чуждият гражданин може да се опасява да сигурността си.

На следващо място, съгласно справка от 13.10.2025 на Дирекция“Международна дейност на ДАБ относно актуалната обществено – политическа обстановка в С., на 03.09.2025г. сирийското министерство на правосъдието обявява, че вече е отменило няколко милиона забрани за пътуване срещу сирийски граждани, регистрирани в системата за търсене.Повечето от забраните се смятат за издадени през последните 14 години и са свързани предимно с политически изявления срещу бившето правителство на Б. А.. Обработката на останалите досиета ще продължи, като пътуващите няма да бъдат арестувани при пристигането си в С., а само ще бъдат информирани за правния си статус, освен ако няма активни съдебни производства от страна на прокуратурата.

В бюлетин на Върховния комисариат на бежанците на ООН/ВКБООН/ от 03.10.2025г. се посочва,

че през седмицата 26 септември - 3 октомври 2025г., 54 837 души са се завърнали в С., с което общия брой на завърналите се в страната от 8 декември 2024г. насам достига 1 082 724 души. Завръщането на вътрешно разселените лица също продължава, като през седмицата са регистрирани 7 383 завърнали се вътрешно разселени лица, 7 000 от които от места за настаняване на вътрешно разселени лица. Това довежда общия брой на завърналите се вътрешно разселени лица от декември 2024г. насам до 1 870 049 души, 987 899 от които са напуснали места за настаняване на вътрешно разселени лица, главно в С. и Североизточна С..

ВКБООН подкрепя семейства, повечето от които са завърнали се лица, с основни домакински стоки, чрез разпространението на комплекти с основни помощни средства/CRI/. Общо 8 801 домакинства/ 43 469 души/ получават комплектите, включително в провинция Д., Д. Ал Зор, Х. и Д.. Тъй като подслонът е основен проблем, както за бежанците, така и за вътрешно разселените лица и следователно едновременно е и средство, и пречка за завръщането, ВКБООН напредва с възстановяването на повредените жилища в районите на завръщане

От данните по справка интервюиращият орган при ДАБ е приел, че актуалната информация е за затихване на конфликта и съществена промяна в политическата и икономическата ситуация в С. в насока подобрене на условията на живот и безопасност. Следвало да се вземе предвид и влиянието на международни организации на територията на С., които предлагат услуги за закрила и подкрепа в полза на вътрешно разселени лица, търсещи убежище лица, бежанци, завърнали се лица. Прието е, че в страната на произход на молителя, С. не е налице въоръжен конфликт при който насилието да е на толкова високо ниво, че да съществува разумна вероятност да генерира общ риск от тежки посегателства за живота и сигурността на всяко лице, независимо от самоличността му, единствено поради физическото му присъствие на територията.

В обобщение е прието, че в подадената от М. М. втора последваща молба не се откриват нови факти и обстоятелства, от значение за предоставяне на статут по ЗУБ- касаещи държавата му по произход, данни за застрашаване на неговия живот или свободата му, или излагане на опасност от изтезание или други форми на жестоко, нечовешко или унижително отнасяне или наказание.

Срещу така постановеното решение е подадена жалба за осъществяване на съдебен контрол от страна на Административен съд София – град.

В хода на съдебното производство е приета справка относно актуалната обществено – политическа обстановка в С. към дата 17.11.2025г. Видно от нея, в бюлетин на ВКБООН от 08.11.2025г. се посочва, че общият брой на завърналите се в С. лица от 8 декември 2024г. насам достига 1 208 802 души. Повечето завръщащи се пристигат от Турция, както от Л. и Й., с по-малък брой от И., Е. и други страни от региона. Завръщането на вътрешно разселените лица също продължава, като общият брой на завърналите се вътрешно разселени лица достига 1 900 000 души, 1 000 000 от които са напуснали места за настаняване на вътрешно разселени лица, главно в С. и Североизточна С.. Съгласно справка, основните причини за завръщането на сирийците остават непроменени с течение на времето, като най- често посочваните са политическите развития, подобрената сигурност и събирането на семейства. Повечето завърнали се лица се насочват към провинции в С. Срия, като А., И., Д. и Х. са сред най-честите дестинации. Относно провинция Д. Ал Зор е посочено, че някои райони на изток от река Е., включително Бушайра и район близо до нефтените находища „Т./ О.“ са оспорвани между преходното правителство и Сирийските демократични сили /SDF, като според ISW и СТР това са райони, където двете страни провеждат офанзивни и отбранителни маневри, без нито една от тях да успее да установи пълен контрол. През м. март 2025 г. обаче Сирийските демократични сили /SDF/ подписват споразумение с преходното правителство за интеграция въоръжени сили на SDF в новата сирийска армия. Към началото на юни 2025г. интеграцията на SDF в сирийската

държавна армия остава нерешен въпрос. Според ВКБООН към 12 юни 2025г. в провинция Д. ал Зор са пребивавали 192 946 вътрешно разселени лица и 46 557 души, които са се завърнали на територията на провинцията от вътрешно разследване, считано от 27 ноември 2024г. насам. Считано от 27 ноември 2024 г. ВКБООН допълнително изчислява, че към 15 май 2025 г. общо 40 105 завърнали се от чужбина лица от началото на 2024 г., като голяма част от тях са именно в окръг Д. ал Зор следван от Ал М.. Считано от 8 декември 2024 г. насам, 14 131 души са се завърнали на територията на провинцията от чужбина.

При така установената фактическа обстановка съдът направи следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима – подадена е срещу подлежащ на оспорване административен акт в предвидения 7 - дневен преклузивен срок, съгласно чл. 84, ал. 2 от ЗУБ, от лице с правен интерес от оспорването – адресат на обжалваното решение, с което се засягат негови лични права.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Оспореният индивидуален административен акт е издаден от компетентен орган съгласно чл. 76б, ал. 1 ЗУБ и съгласно представената заповед, с която на основание чл. 48, ал. 1, т. 10 ЗУБ В. И. е определена за интервюиращ орган.

Спазени са изискванията на чл. 59 АПК за форма. Решението съдържа предвидените в чл. 59, ал. 2 АПК задължителни реквизити с означение на фактическите и правните основания за издаването му чл. 76б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ.

При издаването на решението, интервюиращият орган е спазил процесуално-правните и материално-правните разпоредби на ЗУБ и АПК.

В чл. 76а ЗУБ /глава шеста, раздел III от ЗУБ/е посочено, че преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последваща молба за международна закрила, се преценява нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2. По силата на чл. 13, ал.2 от ЗУБ, подадена последваща молба за международна закрила, в която чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, се преценява по реда на глава шеста, раздел III. В чл. 76б от ЗУБ е посочено, че в срок до 14 работни дни от подаването на последващата молба за международна закрила интервюиращият орган единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да се провежда лично интервю, взема решение, с което допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила или не допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила. За молби, подадени по реда на чл. 58, ал. 4, срокът по ал. 1 започва да тече от получаването на молбата в Държавната агенция за бежанците. Изрично по силата на алинея 3- ако в срока по ал. 1 не бъде взето решение, последващата молба за международна закрила се смята за допусната до производство за предоставяне на международна закрила. Решенията по ал. 1 се връчват по реда на чл. 76, а по аргумент от нормата на алинея 5 на чужденец, подал последваща молба за международна закрила, се извършва регистрация в срок до три работни дни от допускането на молбата му до производство за предоставяне на международна закрила.

В ЗУБ са транспонирани приложимите за последващи молби изисквания на Директива 2013/32/ЕС.

В случая, подадената от М. М., молба е последваща по смисъла на § 1, т. 6 от Допълнителните разпоредби на ЗУБ.

Легално определение на понятието „последваща молба“ е дадено и в чл. 2от Директива 2013/32/ЕС, според която „последваща молба“ означава молба за международна закрила, подадена след вземането на окончателно решение по предишна молба, като това включва и случаите, когато кандидатът изрично е оттеглил молбата си, и случаите, когато решаващият орган

е отхвърлил молбата след нейното негласно оттегляне в съответствие с член 28, параграф 1.

Подадената от чужденеца, търсещ международна закрила молба представлява последваща такава по смисъла на цитираната разпоредба на параграф 1, т. 6 от ДР на ЗУБ (при наличие на влязло в сила решение, с което е приключило производството по предоставяне на международна закрила и и то в посока отказ да бъде предоставен статут на бежанец и хуманитарен статут на чужденеца с Решение № 10817 от 14.10.2024 г. на Председателя на ДАБ при МС, жалбата срещу което е отхвърлена с Решение № 5240 от 29.11.2024 г. по адм. дело № 1062/2024 г., което е оставено в сила с Решение № 5513/28.05.2025 г. по адм. дело № 350/2025 г. на ВАС). С оглед разпоредбата на чл. 76б от ЗУБ интервюиращия орган при ДАБ към МС в срок от 14 работни дни от получаване на последващата молба за закрила, без да провежда интервю и то само въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, следва да вземе решение, което в конкретния случай е недопускане на последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила. Законодателят е предвидил ограничение относно срока, в който може да се вземе решението - 14 работни дни от подаване на молбата, който срок е преклузивен и ако интервюиращият орган в този срок не вземе решение по реда на чл. 76б, ал. 1, т. 1 или т. 2 се смята, че последващата молба е допусната до производство за предоставяне на международна закрила. Интервюиращият орган именно в този предвиден срок от 14 работни дни от подаване на последващата молба за предоставяне на международна закрила е издал решението си, с което не е допуснал молбата за разглеждане в производството по предоставяне на международна закрила.

Чл. 33, § 2, б. "г" от Директива 2013/32/ЕС обявява последваща молба за недопустима, ако не са се появили или не са били представени от кандидата нови елементи или факти, свързани с разглеждане на това дали лицето отговаря на условията за предоставянето на международна закрила по Директива 2011/95/ЕС.

По силата на чл. 40, § 2 от Директива 2013/32/ЕС с цел вземането на решение относно допустимостта на молба за международна закрила съгласно чл. 33, § 2, б. "г" първоначално последващата молба за международна закрила е предмет на предварително разглеждане с цел да се определи дали по тази молба са се появили или са били представени от кандидата нови елементи или нови факти, които са свързани с разглеждането на това дали кандидатът отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС. Ако в предварителното разглеждане по § 2 бъде заключено, че са установени или представени от кандидата нови елементи или факти и те увеличават в значителна степен вероятността той да бъде признат за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС, разглеждането на молбата продължава в съответствие с разпоредбите на глава II (чл. 40, § 3 от Директива 2013/32/ЕС).

За нови обстоятелства по смисъла на чл. 13, ал. 2 ЗУБ следва да се приемат не само тези, които са възникнали след приключване на предходното производство за предоставяне на закрила по ЗУБ, но и всички тези, които не са били изложени за разглеждане в предходното производство, при условие, че са от съществено значение за личното положение на кандидата или страната му на произход, т. е. релевантни за правилното решаване на основния спор за наличието на предпоставките по чл. 8 и 9 от ЗУБ.

В това отношение, с Решение на СЕС от 9 септември 2021 година по дело C-18/20 се приема, че член 40, параграф 2 от Директива 2013/32 предвижда, че с цел вземането на решение относно допустимостта на молба за международна закрила съгласно член 33, параграф 2, буква г) от тази директива, първоначално последващата молба е предмет на предварително разглеждане с цел да се определи дали по тази молба са се появили или са били представени от кандидата нови елементи или нови факти, които са свързани с разглеждането на това дали кандидатът отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива

2011/95 (решение от 10 юни 2021 г., Staatssecretaris van J. en V. (Нови елементи или нови факти), C-921/19, EU:C:2021:478, т. 36). Само ако действително са налице такива нови елементи или факти спрямо първата молба за международна закрила, разглеждането на въпроса за допустимостта на последващата молба продължава в съответствие с член 40, параграф 3 от тази директива, за да се провери дали тези нови елементи и факти увеличават в значителна степен вероятността кандидатът да отговори на условията за предоставяне на този статут (решение от 10 юни 2021 г., Staatssecretaris van J. en V. (Нови елементи или нови факти), C-921/19, EU:C:2021:478, т. 37). При това положение, макар текстът на член 40 от Директива 2013/32 да не изяснява понятието „нови елементи или нови факти“ в подкрепа на последваща молба (решение от 10 юни 2021 г., Staatssecretaris van J. en V. (Нови елементи или нови факти), C-921/19, EU:C:2021:478, т. 29), член 40 все пак предвижда в параграфи 2 и 3, че тези нови елементи или факти, на които може да се основава такава молба, трябва да са „се появили“ или да са били „представени от кандидата“. Следователно тези разпоредби ясно уточняват, че последваща молба може да се основава както на нови елементи или факти, които са възникнали след приемането на решение по предходната молба, така и на нови елементи или факти, които са били представени за първи път от кандидата. Така от този текст следва, че елемент или факт трябва да се счита за нов по смисъла на член 40, параграфи 2 и 3 от Директива 2013/32, когато решението по предходната молба е било прието, без този елемент или този факт да са били доведени до знанието на органа, отговорен за определянето на статута на кандидата. Тази разпоредба не прави никакво разграничение в зависимост от това дали елементите или фактите, изтъкнати в подкрепа на последваща молба, са възникнали преди или след приемането на това решение.

В случая, в последващата си молба жалбоподателят се е позовал на обстоятелства, които е счел за нови и относими към личната му бежанска история. Основно се позовавал на общата ситуация в С. след свалянето на режима на Б. А., и ситуацията в провинция Д. ал Зор.

Въз основа на анализа на данните за ситуацията в С. правилно административният орган е констатирал, че не са налице законовите основания за допускане на последващата молба до производство за представяне на международна закрила.

Към датата на решението на ВАС - 28.05.2025 г. / Решение № 5513/28.05.2025 г. по адм. дело № 350/2025 г. / ситуацията в С. и личната бежанска история на жалбоподателя не са отговаряли на изискването за предоставяне на международна закрила:

Прието е било от ВАС, наличие на съществена промяна в политическата и икономическа ситуация в С. в посока нормализиране на същата и излизане от досегашното състояние на вътрешен и международен въоръжен конфликт. След оттеглянето от власт или свалянето на досегашния президент Б. А., макар да са налице военни сблъсъци между различни военни групировки, ситуацията в С., съответно – в област Д. ал Зор, от която идва чужденецът, не сочи на такава степен на опасност от безогледно насилие спрямо цивилно лице, върнато там, която да съставлява основание за предоставяне на хуманитарен статут на основание чл.9, ал.1, т. 3 от ЗУБ. За да се предостави на молителя хуманитарен статут на основание чл.9, ал.1, т.3 от ЗУБ безогледното насилие в С. следва да е изключително, каквото то не е. Макар обстановката в държавата по произход на молителя да е била сложна, то не са налице ситуации, в които конфликтът понастоящем да е достигнал нива, при които съществува реален риск чужденецът да понесе тежки посегателства.

Прието било от ВАС - Решение № 5513/28.05.2025 г. по адм. дело № 350/2025 г., че значението на понятието „въоръжен вътрешен конфликт“ е пояснено в решение на СЕС по дело C- 465/07 и доразвито / разширено относно субектите, участващи в този конфликт/ в Решение на СЕС от 30 януари 2014 г. по дело C-285/12. Съгласно т. 35 от последното цитирано решение на СЕС разпоредбата на член 15, буква в) от Директивата следва да се тълкува в смисъл, че съществуването на въоръжен вътрешен конфликт трябва да бъде признато, когато редовните въоръжени сили на дадена държава се сблъскват с една или повече въоръжени групи или когато се сблъскват две или повече въоръжени групи, без да е необходимо този конфликт да може да

бъде квалифициран като „въоръжен конфликт, който няма международен характер“ по смисъла на международното хуманитарно право и без интензитетът на въоръжените сблъсъци, равнището на организираност на наличните въоръжени сили или продължителността на конфликта да бъдат предмет на преценка, отделна от тази за степента на насилие, съществуващо на въпросната територия.

Горното разрешение следва да се тълкува във взаимовръзка с втория абзац от Решението на СЕС от 17 февруари 2009 г. по дело C-465/07, съгласно който съществуването на тежки и лични заплахи срещу живота или личността на молителя за субсидиарна закрила може по изключение да се счита за установено, когато степента на характеризиращото протичащия въоръжен конфликт / бил той международен или вътрешен /безогледно насилие, преценявана от компетентните национални власти или от юрисдикциите на държава - членка, пред които се обжалва решение за отхвърляне на такава молба, достига толкова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице, върнато в съответната страна или евентуално в съответния регион, поради самия факт на присъствието си на тяхната територия се излага на реална опасност да претърпи посочените заплахи.

Всичко гореизложено налага извода, че съществуването на въоръжен конфликт е необходимо, но не достатъчно условие за привеждане в действие на разпоредбата чл. 15, б. в) от Директива 2011/95, съответно – за приложение на чл.9, ал.1, т.3 от ЗУБ. Освен евентуалното наличие на вътрешен въоръжен конфликт, е необходимо да са достигнати толкова високи нива на безогледно насилие в резултат на този въоръжен конфликт, че самото връщане на чужденеца в територията на конфликта в качеството му цивилно лице да съставлява реална опасност за живота или личността му. В компетентност на административния орган и/или съда е предоставена преценката както за степента на безогледно насилие в резултат на въоръжения конфликт, на база последните актуални данни за общественно-политическата обстановка в държавата по произход, така и преценката за наличието на реални и потвърдени основания да се смята, че са налице тежки заплахи срещу живота или личността на върнатото там цивилно лице.

Прието е от ВАС, че не е налице кумулативното наличие на всички, изброени по-горе предпоставки за предоставяне на чужденеца на хуманитарен статут на основание чл.9, ал.1, т.3 от ЗУБ.

Въз основа на последните данни за обстановката в С., включително и справката, представена от административния орган в касационната инстанция, било прието от ВАС, че се касае за значително успокояване на общественно-политическата ситуация и липса на международен или вътрешен въоръжен конфликт. Дори да се приеме, че такъв вътрешен въоръжен конфликт все още е налице, не се установява такова високо ниво на безогледно насилие, което да води до съществуването на сериозни и потвърдени основания да се смята, че чужденецът, върнат в държавата му по произход в качеството му на цивилно лице, поради самият факт на присъствието си там, би бил изложен на тежки заплахи за живота или личността му.

ВАС - в Решение № 5513/28.05.2025 г., посочил и че „Преценката за предоставяне на исканата международна закрила следва да обхваща и цялостното поведение на чужденеца, в т.ч. обстоятелството, че същият нелегално е влязъл първо в Турция, където не е подавал молба за закрила, въпреки че Турция е включена в Списъка по чл.98 от ЗУБ като „трета сигурна държава“, както и фактът, че е преминал нелегално българската граница. Чужденецът е бил настанен в регистрационно-приемателен център към ДАБ в [населено място], но, видно от Призовка за явяване пред първоинстанционния съд /л.135 по адм.д. № 1062/24/ХАС/ и Призовка за явяване в касационното производство /л.15 по делото/, чужденецът е напуснал адреса на РПЦ и в момента е в неизвестност. Цялостното поведение на касатора указва на желанието му да емигрира по икономически причини в държава от ЕС, а не на опит да се спаси от реални заплахи за живота и здравето му“.

В настоящия случай, положението в С. е разгледано подробно при подаване на последващата молба, като правилно административният орган е приел, че не са налице нови обстоятелства

от съществено значение относно държавата на произход или за личното положение на жалбоподателя. Информацията и данните от актуалната справка към дата 17.11.2025г. не обосновават наличието на реална опасност за жалбоподателя. Обратното, въз основа на тези данни може да се направи извод, че положението в С., което макар и все още нестабилно, се е подобрило спрямо преждеразгледаното от ВАС. В това отношение, съгласно бюлетин на ВКБООН от 08.11.2025г. се посочва, че общият брой на завърналите се в С. лица от 8 декември 2024г. насам вече достига 1 208 802 души. Най- често посочваните причини за завръщането на сирийците са политическите развития, подобрената сигурност и събирането на семействата. Според ВКБООН към 12 юни 2025г. в провинция Д. ал Зор / от която е родом жалбоподателя, според негова декларация по чл. 30, ал.1 т.3 от ЗУБ / са пребивавали 192 946 вътрешно разселени лица и 46 557 души, които са се завърнали на територията на провинцията от вътрешно разследване. Считано от 27 ноември 2024 г. ВКБООН допълнително изчислява, че към 15 май 2025 г. общо 40 105 завърнали се от чужбина лица от началото на 2024 г., като голяма част от тях са именно в окръг Д. ал Зор следван от Ал М.. Считано от 8 декември 2024 г. насам, 14 131 души са се завърнали на територията на провинцията от чужбина.

В конкретният случай не се установява към настоящия момент на цялата територия на С. конфликтът да достига до ниво, пораждащо сериозни и потвърдени основания да се смята, че жалбоподателят, върнат в С., поради самия факт на присъствието си на територията ѝ се излага на реална опасност да претърпи тежки заплахи срещу живота или личността си. Въпреки, че в отделни части на страната положението е несигурно, не следва насилието в части на държавата да се определя като безогледно. В случая не се установява спрямо жалбоподателя да са налице сериозни и потвърдени основания да се счита, че единствено на основание присъствието си на територията на С. той ще бъде изправен пред реален риск да стане обект на тежки заплахи за живота или личността му. Споделят се изложените от интервюиращия орган съображения за представеното копие на писмо „от племената, издадено на 14.07.2025г.“ и текст - отговорник в [населено място], тъй като не става ясно чуждият гражданин да има конкретен проблем. В документа е записано, че М. няма връзка с „племенни проблеми/племенно отмъщение“, след което, че не можел да се върне в „неговия град“, заради „разногласия и твърдения“/ отделен е въпросът, че според декларацията му по чл. 30, ал.1 т.3 от ЗУБ – жалбоподателят е родом от [населено място]/. Представеното писмо не дава индикации, че жалбоподателят ще бъде изправен пред реален риск да стане обект на конкретна заплаха и насилие и не сочи наличие на нови факти или елементи. Само ако действително са налице такива нови елементи или факти спрямо първата молба за международна закрила, разглеждането на въпроса за допустимостта на последващата молба продължава в съответствие с член 40, параграф 3 от тази директива, за да се провери дали тези нови елементи и факти увеличават в значителна степен вероятността кандидатът да отговори на условията за предоставяне на този статут. Напротив, актуалната информация, съгласно описаните справки от Дирекция „Международна дейност“, е за затихване на конфликта и съществена промяна в политическата и икономическата ситуация в С. в насока подобрене на условията на живот и безопасност. В подкрепа на това е и обстоятелството, че към 08.11.2025г. общият брой на завърналите се в С. лица от 8 декември 2024г. насам достига 1 208 802 души и сред най- често посочваните причини за завръщането на сирийците са в това число политическите развития и подобрената сигурност/ според записаното в справката/.

Съвкупната преценка на изложените дотук факти и обстоятелства налага извод за законосъобразност на оспорения акт по всички критерии на чл. 146 АПК, поради което е дължимо отхвърляне на жалбата.

Така мотивиран и на основание чл. 173, ал. 2, предложение второ от АПК, съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалба на М. А. М., ЛНЧ [ЕГН] , гражданин на С., чрез адв. Т. Л.-

[населено място] 1000, [улица] ет. 1 , тел [ЕГН], срещу решение № 169X/10.11..2025 г. на интервюиращ орган при ДАБ към МС на РБ, с което на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ не е допусната последваща молба на М. до производство за предоставяне на международна закрила.

Решението не подлежи на касационно обжалване на основание чл. 85, ал. 3 от ЗУБ.

СЪДИЯ: